

عنوان مقاله:

تله های فقر در اقتصاد متکی به منابع طبیعی ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه اقتصادی، دوره 12، شماره 45 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

حسین راغفر - استادیار دانشگاه الزهراء

حمید کردبچه - استادیار دانشگاه علوم اقتصادی

مرضیه پاک نیت - کارشناس ارشد اقتصاد دانشگاه الزهراء

خلاصه مقاله:

به فرآیندهای خودتقویت کننده ای که به تداوم فقر منجر می شوند، تله های فقر [۱] می گویند. در متون تحقیقی توسعه اقتصادی، وجود تله های فقر در یک کشور از طریق روش های مختلفی قابل آزمون است. از جمله این روش ها، مدل سرریزهای مثبت است که براساس آن، با تخمین تابع تولید کل وجود تعادل های چندگانه و سپس، تله های فقر مورد ارزیابی قرار می گیرند. وجود بازدهی های فزاینده در بخش صنعت به دلیل عدم استفاده از ظرفیت های کامل تولید، نشانه وجود تله های فقر است. این تحقیق به تخمین تابع تولید با دو معیار سرانه کارگر و سرانه جمعیتی برای یک مجموعه از داده های ترکیبی ۲۰ کشور، از جمله ایران می پردازد. نتایج پژوهش حاکی از آن است که ایران در دوره مورد بررسی توانسته است به لطف سرمایه های طبیعی رشد قابل توجهی در تولید ناخالص داخلی داشته باشد که این امر به گریز از تله های فقر منجر شده است. آنچه در مورد کشورهای درحال توسعه و از جمله ایران مشاهده می شود، وجود ظرفیت های خالی در تولید بوده، که نشانه ای از تله های فقر است. براساس این، اگر کشورها از تمام ظرفیت های موجود در تولید بهره بگیرند، می توانند به طور قابل ملاحظه ای از شکل گیری تله های فقر ممانعت کنند. [۱] - Poverty Traps

کلمات کلیدی:

تله فقر، تعادل های چندگانه، سرریزهای مثبت، تولید ناخالص سرانه و تولید ناخالص داخلی سرانه نیروی کار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1407327>

